

[Westh]

overordnede mål: at skabe muligheder for en vækst i den animalske produktion.

I den forbindelse vil jeg gerne erklære mig enig med hr. Karlskov Jensen, der i Radioavisen den 27. maj udtalte, at bestyrerreglen vil kræve, at ejendommens drift skal kunne bære både ejerens og bestyrerens løn i de 4 år, hvilket – sagde hr. Karlskov Jensen – i de fleste tilfælde vil kræve, at der investeres i yderligere staldbyggeri, hvorved der opnås en øget animalsk produktion.

Jeg finder, at man i kritikken af bestyrerreglen skyder langt over målet, og jeg mener, at mange af udtalelserne ligefrem bærer præg af, at de, der udtaler sig, ikke har sat sig ind i reglerne. Dette gælder f. eks. lederskribenten i Kristeligt Dagblad den 26. maj.

Lovforslaget med ændringsforslagene vil betyde en meget klar stramning af de gældende regler med hensyn til bopæl og væsentligste erhverv, og derudover kommer der så nye uddannelseskrav.

Jeg skal hermed anbefale tinget at stemme for ministerens ændringsforslag.

Halvgaard (FP):

Jeg skal ikke komme med mange og lange kommentarer vedrørende ændringsforslagene i forbindelse med lovforslaget. Jeg må blot konstatere, at trods ændringsforslagene vil den nye lov i forhold til den eksisterende betyde yderligere restriktioner og indgreb til skade for det danske landbrugserhverv. En sådan stramning, ja, restriktioner i det hele taget, er direkte i modstrid med de ideer, der ligger til grund for vores politik i fremskridtspartiet.

Hvis man fra politisk side, fra folketingets side, ønsker, at der skal ske en produktionsstigning i landbrugserhvervet, altså en øget animalsk produktion, som det også var foreslået i den landbrugsbetænkning, som kom for nogen tid siden, så tror jeg ikke at det hjælper, at man gennemfører yderligere restriktioner for landbruget. Det, man skal i stedet, er at sørge for, at der er økonomi i landbrugserhvervet. Vi mener fra fremskridtspartiets side, at det i hvert fald ikke hjælper, at man pålægger landbrugserhvervet nye restriktioner, men derimod, at man prøver på at afvikle de eksisterende restriktioner, og her tænker jeg på bopælspligten, hovederhvervskravet, jordskatterne og kapital-

vindingsskatterne osv., som landbruget er behæftet med.

Når en ung landmand lokkes til at købe en landbrugsejendom uden den fornødne kapital – det vil mange gange være tilfældet, at en ung landmand fristes, når han måske er den eneste køber – så mener jeg at det er for lidt ballast for ham, når han blot møder med en landbrugsuddannelse. Han kan måske nok låne pengene, men jeg mener, at man, hvis han ikke er kapitalstærk, gør både ham og samfundet en bjørnetjeneste.

Jeg kan heller ikke undlade at henvise til de advarsler, som er kommet fra forskellige side, også fra socialdemokratiets egne folk. Jeg kan henvise til min ordførertale ved første behandling, hvor jeg citerede en udtalelse af fhv. statsminister Jens Otto Krag, hvori han stærkt advarede mod et uddannelseskrav som betingelse for køb af landbrugsejendom. Det vil betyde, udtalte han, at bondegårdens værdi vil falde, og at ødegårdens antal vil vokse.

Jeg kan heller ikke undlade at henvise til en udtalelse i dag i Jyllands-Posten af formanden for SIDs landbrugsgruppe, Jes Nissen, der frygter, at landbrugsloven vil føre os tilbage til 1930'ernes husmandspolitik. Det er især sammenlægnings-, samdrifts- og forpagtningsreglerne, forstod jeg, Jes Nissen kritiserer. Han mener, at det vil forringe arbejdspladserne inden for landbruget på den måde, at det både vil øge landarbejdernes ledighed og forringe deres økonomiske muligheder, hvis brugene bliver for små. Han mener, at der er bedre arbejdsforhold på de store brug, de store godser, og anbefaler sådan set, at man ikke prøver på at forhindre de sammenlægninger og de samdriftsmuligheder, som altid har eksisteret for dansk landbrug.

Jeg synes, at en stor del af lovgivningsarbejdet her på Christiansborg i alt for høj grad er præget af tilfældigheder og manglende forudseenhed. Man gennemfører en lov, som efter kort tid føles for snærende, og så må loven laves om. Eller man lemper nogle regler, indtil man få måneder efter finder, at lempelserne var for vidtgående, og så strammer man reglerne igen. En så lav lovgivningskvalitet mener jeg er aldeles uacceptabel. Den er uacceptabel for befolkningen, der skal leve under reglerne – det må vi ikke glemme – og den er også uacceptabel for de myndigheder, der skal administrere reglerne.